

Publicerad 2010-05-01 22:52 av Lindalou

Gudinna

Hon står på kullen strax ovanför den gamla eken
vars skugga skänker svalka om dagarna
och som om natten ter sig lika levande
som hon själv
grenarna sträcker sig mot himlen
som svarta armar i tillbedjan

Som den gudinna hon är
har hon kraften och en del av makten i sina händer
Hon bär kunskapen om varför livet är som det är
men också varför det blir som det blir
och i hennes blick vilar den visdom
som hon ärvt genom sin mor
ett arv hon en dag kommer att skänka vidare till sin dotter

Hon ser skogen, ängarna, havet och luften som sina fränder
lika nära livet som hon själv
och i månens skimmer läser hon tidsåldrars gåtor
funderar över de ännu olösta
reflekterar över de lösta
vet att det finns skäl till det som händer
att precis allt har en mening
men att det är inte meningen att alla ska förstå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindalou med Poeter.se id #29299 innehar upphovsrätten